

ÜG Inside

Arvata võib palju mida, teada aga mitte midagi...

Tänases
numbris:

*Sõbrapäev –
tulevased
tantsustaarid*

*Kümblejate
koosolek*

*Võitjatena
koolipinki
ja
luuletusi meie
õpilastelt...*

Arvata võib palju mida, teada aga mitte midagi...

Veebruari keskel toimus kodanikupäeva lõppviktoriin. See viidi läbi kolmes voorus. Esimese voo kodanikupäeva viktoriin oli detsembri lõpus. See leidis aset meie oma kooli saalis ning selle organiseeris huvijuht Piret Pihu.

Meie 11. klassi võistkonda kuulusid: Reelika Vainumäe, Jevgeni Fjodorov, Anton Voronov ja muidugi mina ise – Katarina Fjodorova. Kuna olime tublimad, pääsesime teise voo.

Vahepeal, enne järgmist voo, mis toimus Jõhvi Noortekeskuses, tekkis väike probleem. Üks meie võistkonna liige ei saanud tulla, seepärast pidime leidma asenduse. Sellega saime me hakkama ligikaudselt poole tunniga. Uueks liikmeks sai Alina Gololobova ning Jevgeni lahkus. Kui me seal jahedas saalis istusime ja küsimustele vastasime, oli tunne, et edasi me ei pääse. Arvasime, et osaletud sai ja aitab sellest. Võib-olla olime natuke löödud, aga kui öeldi, et me pääseme edasi, siis oli see suureks kergenduseks. Ei tahtnud keegi meist nii lihtsalt lahkuda.

Aeg läks edasi ja jõudis kätte 6.veebruar ning sellega ka kolmas voor. See toimus juba Jõhvi gümnaasiumis. Võistkondi, mis koosnesid õpilastest, oli üheksa, samuti veel kolm täiskasvanute oma. Nemad olid muidugi õpilastest üle, aga see ei olnudki tähtis. Tähtis oli see, et meie ei olnud kaugelki viimased, vaid saime lausa kolmanda koha. Siis kui loeti punktid kokku, selgus, et kahel koolil on võrdne summa, seega otsustati meile kahele esitada üks lisaküsimus. Vastus oli õige ja me võitsimegi. See oli mõnus tunne.

Katarina Fjodorova

Isamaa hiilgaval pinnal

22. veebruaril tähistati Kohtla-Järve Ühisgümnaasiumis Eesti Vabariigi 89. aastapäeva.

Ürituse korraldajateks olid huvijuht Piret Pihu

ja muusikaõpetaja Ene Riives. Esinesid kooli mudilaskoor ja 9. a klassi tüdrukute ansambel.

Aktus kestis 2 tundi. Esimene tund oli algklassidele ja teine põhikoolile ning gümnaasiumile. Pidulik aktus algas Eesti hümniga, mida laulis ühendatud segakoor.

Pr. Ülle Kumpin tervitas saalis istujaid südamlike soovidega ja andis sõna kontserdi läbiviijatele.

Publik nautis eesti rahvatantse ja kodumaa laule.

Aktus lõppes etlejate konkursi võitjate autasustamisega.

Merli Kasu

Etlejate konkurss

16. veebruaril toimus Kohtla-Järve Ühisgümnaasiumis kauaoodatud etlejate konkurss.

Jahedavõitu, pinget, närvid lõhkemise äärel, mõttes muudkui korrutad oma luuletust, mis ei taha kuidagi pähe jääda.

Need olid peaaegu

igähe tunded hiljutisel üritusel, mis leidis aset

Kohtla-Järve Ühisgümnaasiumis. Osavõtjateks olid 5.-12. klassi õpilased. Žüriis istusid õpetajad, kelle seast võis leida ka kunagise Ühisgümnaasiumi folklooriõpetaja Ille Kase ja kooli omavalitsuse liikme Katarina Fjodorova.

Üritus oli ikka nagu üritus, ainult et sellel korral puudus publik, kuna jõuti ühisele arvamusele, et liiga raskeks läheb luuletuste lugejatel, kui saalis tekib lärm.

Kindlasti oli see paljudele etlejatele meelepärane, sest keegi ei seganud ning esineda oli palju kergem. Sellegipoolest andsid lugejad märku, et nad tunnevad ennast ebamugavalt ning kardavad lugeda.

”Ma värisesin ja närvisesin nii väga, et sõnad läksid meelest.” sõnas 5. klassi õpilane Sigrid Kivistu peale konkursi.

Lõppkokkuvõttes läks kõik hästi ning parimaid premeeriti, kuigi alles paar päeva hiljem. Sedalaadi üritus oli midagi uut, seepärast loodame, et tulevikus saame rohkem esineda!

Mare-Elle Fjodorova

Hoiame eesti keelt!

14. märts - KRISTJAN JAAK PETERSONI sünnipäev ja EMAKEELEPÄEV.

See oli Ida- Virumaa Sonda Koolmeister (suure algustähega) MEINHARD LAKS, kes 1996.a tegi ettepaneku hakata tähistama emakeelepäeva. 1999. aastast on see tähtpäev riiklik püha.

Miks on vaja tähistada emakeelepäeva?

Elus kipub sageli nii olema, et me ei oska igiomast tähele panna, väärtustada, hoida, sellepärast on vaja aeg-ajalt juhtida tähelepanu olulistele asjadele.

Emakeel on ju see, mis sätib inimese oma rahvuse hulka ja keel on see, mis seob rahvuskultuuri ühte. Eriti oluline on hoida eesti keelt praegu, mil oleme kiiresti vahelduvate ida- ja läänetuulte tallermaal.

“Keel ja mõistus käivad käsikäes, sest keel on avalikuks saanud mõistus,” kirjutas juba Carl Robert Jakobson. “Vilets ja abitu keel pole midagi muud kui küündimatu mõtlemine: harimatus, rumalus, tuimus,” kirjutab rohkem kui sada aastat hiljem kirjanik Tõnu Õnnepalu. Meil, idavirulastel, on raske ülesanne hoida ja arendada eesti keelt, riigikeelt, tingimustes, kus pea 2/3 elanikkonnast räägib vene keelt. Et eesti keele oskust ja kasutusala laiendada, käivitus meie koolis projekt ”Hoiame eesti keelt”, mille raames korraldasime etlejate ja omaloomingu konkursi, anname välja ajalehti, toimub keele- ja kirjandusalane viktoriin. IX ja X klass võtab osa ka üleriigilisest koolipärimuse kogumise konkursist, Liisa Dokutšajeva, Triinu Veidner, Evelin Villemson, Katrin Joutsu koostavad uurimistööd keelekasutusest erinevatel elualadel, Kerli Juuse, Marju Nõmme, Ilja Elonen on saatnud oma töid erinevatele esseekonkurssidele. Paraneb koostöö eesti ja vene osa vahel, selle üheks positiivseks näiteks oli tantsukonkurss, kus võitjad olid nii osalejad kui pealtvaatajad, ja filmifestival, kus abiturient Eduard Vaselo saavutas oma filmiga

III koha. Jätuks meil ainult jõudu ja tehatahtjaid!

Parimaid projektis osalejaid ootab ees sõit Rakvere teatrisse ja kevadel reis Vargamäele Tammsaare-maile.

Õp.
V.Lehtse

Osalemine olümpiaadidel

INGLISE KEEL

VII-IX kl Pavel Volõnkin IV koht
Kristina Korovajeva XI koht
X- XII kl Eduard Vaselo VI koht
Tublid olid: Urmo Lehtma
Evelina Nõmme
Kristi Kais

VEENE KEEL EMAKEELENA

Kristina Raževa V koht
Jelizaveta Dokutšajeva IX
Kristi Kais XII

VEENE KEEL VÕÕRKEELENA

Kadi Rikkel II koht
Martin Mooses V koht

BIOLOOGIA

Siim – Kaspar Uustalu II koht
Kait-Kaarel Puss Vkoht
Nikita Jakovlev I koht
Evelina Nõmme III koht
Kristi Kais V koht
Mare Fjodorova V koht
Kristina Reinmets VII koht
Pavel Volõnkin IX koht
Marju Nõmme III koht
Ksenia Popova IV koht
Katarina Fjodorova
Katarina Klement IV koht

KEEMIA

Nikita Nedaškovski IV koht

MATEMAATIKA

Nikita Nedaškovski IV koht
Laura Fjodorova

FÜÜSIKA

Eduard Vaselo II koht

GEOGRAAFIA

Marju Nõmme VII koht
Jelizaveta Dokutšajeva VIII koht
Ksenia Popova X koht
Nikita Nedaškovski IX koht

Ujujätudrukust meistrini

Jelena Tšaikovskaja on Kohtla-Järve linna üks edukamaid ujujaid. Ta on mitu korda saanud Eesti meistriks ja kavatseb jätkata oma ujujakärjääri.

Kuulsin, et käisid hiljuti Slovakkias. Mis oli reisi eesmärgiks?

Peamine eesmärk oli eelkõige treenimine, nii öelda valmistumine Eesti meistrivõistlusteks.

Aga miks just Slovakkia?

Pidime treenima basseinis, mis asub 800 meetri kõrgusel merepinnast. On kohe vahet tunda tavalise ja selle basseini vahel. Mõnikord tekkis lausa õhupuudus, see omakorda aga suurendas koormust.

Kaua kestis teie treening-reis?

Kokku 10 päeva. Pluss ka see, et me sõitsime kohale bussiga ning see võttis 27 tundi.

Kes oli reisi organisator ja palju teid seal käis?

Koos treeneri Sergei Mihhailoviga – 10. See tähendab kogu meie spordiklubi “Aktiiv” koosseis. Meil käib rahvast erinevatest koolidest, sealhulgas mitu Ahtme gümnaasiumist ja Järve Vene gümnaasiumist.

Kirjelda palun teie sealset tavalist päeva.

Oh, muidugi algas kõik hommisöögist ning varasest trennist, mis kestis 2 tundi. Siis oli meil vaba aeg, mil saime lihtsalt linnas jalutada. Pärast seda sõime lõunat ja algas tunniajane õhtune ujumine. Ühel päeval käisime ka mägedes jalutamas, kuna elasime suusakuurortlinnas. Ise kahjuks suusatada ei jõudnud, järgmine kord aga kindlasti.

Kuidas teil inimeste arusaamisega lood olid?

Üldiselt saime kõigest aru. (naeratab) Slovaki keel on üsna sarnane vene keelele, kuulub ka slaavi keelte hulka, nii et raskusi ei tekkinud.

Kas midagi veidrat ka oli?

Eriti veidrat mitte. See-eest aga üllatas meid fakt, et kõik

poed olid pühapäeval kinni. Ei saanud suveniire osta.

Kes tegeles reisi finantseerimisega?

Eks ikka meie ise. Aga kurta, ma arvan, eriti ei tohi, sest klubi saab raha ainult suurtelt võistlustelt, mis läheb selle enda ülalpidamiseks.

Kas teie seas konkurents ka eksisteerib?

Jah, aga sõbralikud oleme ikkagi üksteise vastu. Alati elame üksteisele kaasa, vehime lippudega... Kuid nagu räägitakse: “Spordis sõpru ei ole”. Olen sellega peaaegu nõus. Sport on sport. Igaüks enda eest.

Jelizaveta Dokutšajeva

Eeskirjad - väike meeldetuletus igaihele

Igal pool on omad reeglid. Ja need on ikka selleks, et nendest kinni pidada. Võtsin vaatuse alla Kohtla-Järve Ühisgümnaasiumi sisekorraeeskirjad. Millised eeskirjad on õpilasele tähtsamad kui oma kooli omad. Neid võib leida kooli kodulehelt, koolipäevikust ja muidugi klassijuhatajalt. Reeglitega peavad kursis olema kõik, õpilased eriti. Kui õpetajatel on üldjuhul need selged, kipuvad õpilased aga eksima isegi viisakusreeglites.

Esimene asi, mis silma jäi, oli see, et kooli tuleks tulla vähemalt 5 minutit enne õppetöö algust, et vältida hilinemist. See on nii iseenesest mõistetav reegel, mille arusaamiseks ei tohiks probleeme tekkida. Ometi on see mure, mis algabki juba hommikul ja paistab silma kõigile. Kõige suurem sagimine garderoobis ongi ju mõni minut enne esimese tunni algust. Olles ise õpilane ma tean kui kiireks hommikul alati läheb. Kui kodust väljudes olid kindel, et saabud tundi õigel ajal, aga ikka tuleb mõni tõke ette, kas on selleks lund täis koolitee, kooliukse ees ummik või midagi muud. Seetõttu peab lihtsalt õppima kodu uksest õigeaegselt (st piisava ajavaruga) väljuma, et alustada tundi koos õpetaja ja kaasõpilastega. Sest kellele meeldib liigne tähelepanu, mida hilinenud õpilane klassi astudes saab.

Üks hilinemise põhjuseid, nagu ma enne ära märkisin on ummik kooliukse ees. Seda on põhjustanud õpilaspiletite kontroll turvamehe poolt meie enda ohutuseks. Sellega seoses tahaksin ära märkida, et minu teada pole sisekorraeeskirjades märgat selle kohta, et õpilaspilet peaks kaasas olema. Mõni päev on ummik olematu, teinekord aga kolossaalne. Peamiselt sõltub see turvakontrolli rangusest. Seepärast oleks hea kui meil kõigil oleks õpilaspilet kaasas. Seda ei ole palju palutud, kuna see ju näitab õpilase staatust ja on isikut tõendav dokument. Nii et oleks ju mure lahendatud, kui me oleksime turvamehe vastu viisakamad, mis sest, et ta ei näi kuigi sümpaatne või mis iganes naljakal põhjusel. Ei ole vaja liigseid probleeme tekitada sinna, kus neid pole, näiteks sellega, et norida turvamehe kallal.

Teiseks suuremaks probleemiks on mobiiltelefonid. See on mõistetav, et me peame ööpäevaringselt olema lähedastele/sõpradele kättesaadavad vähemalt telefoni teel. Aga telefon on kujunenud õpilaste seas millegiks enamaks kui ainult sidevahendiks. Vaatamata sellele, et see võib vahetundides toredalt meelt lahutada plärisedes nagu leierkast, ei väsi ka tundides see imeasi häält teha. Aga kellele meeldib, kui helin katkestab mõttelõnga ja tekitab ebamugava olukorra kõigi jaoks. Niisiis selleks on olemas reegel, mis näeb ette, et mobiiltelefon peab tundide ajaks välja lülitatud olema. Põhimõtteliselt olen ma arvanud, et sama kehtib ka õpetajate kohta. Aga kindlasti on neile veel omad reeglid. Nii et seda ma nina alla hõõruma ei hakka, küll nad ise juba teavad.

On näha, et kahjuks ei ole kujunenud nii et vahetusjalanõud on kohustuslikud. Kuigi eeskirjades on mainitud, et peab kandma puhtaid jalanõusid. Paistab see on siis igaihele oma äranägemise järgi. Jalatsite vahetamine on populaarsem algklassides, kui vanemas

kooliastmes. Seoses riietusega on kirjutatud, et ei kanta koolis peakatteid ja jopesid, mis on arusaadav. Samas, pange tähele, et seal on ka öeldud, et ei tõmmata koolimajas kapuuts pähe! Kas pole tore, et isegi sellised väikesed asjad on ära märgitud.

Tervis on meile tähtis, ka suuhügieen, vaatamata sellele, et osa siiski suitsetab. Iga päev näeme televisioonis reklaame hammaste pH tasemest. Seejärel närimine nätsu pärast igat söögikorda nagu kästud. Aga kahjuks mõnel ununeb viisakusreegel, et tundide ajal ei sööda ega närita nätsu. Seda on ka mainitud eeskirjades, et kellelgi meelest ei läheks.

Hea õpilase tunnus on ka mitte ropendamine, mida on tujukõikumistega teismelisel natuke raske meeles pidada. Juhtub, et mõni mängib ka kaarte, mis on seaduse ohaselt hasartmäng ning koolis keelatud! Ja kooli tulles ärge võtke kaasa koolivälised sõbrad. Kooli eeskirjad ei luba neid kaasa võtta. Olgu nendeks teisest koolist õpilased, koerad või kassid.

Märkisin ära reeglid, mis on kirjas meie kooli sisekorraeeskirjades ja on nii igapäevased, aga kipuvad siiski ununema. Kellel sellest loost vähe oli, see vaadaku veel reeglid üle.

Marju Nõmme

Sõbrapäev

Aulat ringikujuliselt ümbritsev publik on hiirvaikne. Siis täidavad saali muusikahelid ja – sealt nad tulevad: Alevtina ja Ilja Temajev, Katarina ja Ilja Rosenberg, Nadja ja Timur, Kristina ja Urmo ning Anne ja Stass, nendega muidugi tantsupaarid vene poolelt. Nagu liblikad hõljuvad neid lipsustatud noormeeste käevangus, kõigil näod õhetamas, silmad säramas.

Pärast tutvustamist ja loosimist algab konkurss. Viini valss. „Üks-kaks-kolm, üks-kaks-kolm,” loeb õpetaja alustuseks kaasa. Ja kas need on tõesti meie Iljad? Vaikne Temajev ning demagoog Rosenberg...

„Uskumatu,” sosistab õpetaja Lehtse XII klassi juhatajale kõrva, „Aga eesti keeles ma siiski neile hinnaalandust ei tee!” Samas surub ta põidlad pihku ja peab hinge kinni, et kõik hästi läheks. Näe, Urmo on nagu Erki Nool „Tantsud tähtedes” – näost kaame ja surmtõsine – peaasi, et sammud välja tuleksid. Ja tulevad, kus nad mehe käest pääsevad. Oma

osa on siin muidugi ka naerataval Kristinal. Stass aga tunneb end nagu kala vees: suur ja veidi kühmus, aga jalad liiguvad sujuvalt valsirütmis. Mis tal viga, tal ju partneriks veetlev tantsupiiga Anne, kes eriti tša-tšas särada lööb. Ja siis asenduvadki pisulikud ballikleidid vallatumatutega, poisid riietuvad päris musta. Kuidas küll tulevad meie rahulikud abiturientid toime ladina ameerika temperamentsete rütmidega?

Oi, kui kiirelt liiguvad nende jalad ja käed! Anne, Nadja ja Kristina on ju ennegi lavalaudadel tantsu löönud, kuid samavõrd efektsed on Katarina ja Alevtinagi. Timurile aga sosistab kiuslik õpetaja kõrva, et nüüd ta saab aru, miks ilusad ja targad tüdrukud temasugustesse koolilaiskadesse

armuvad – tantsus on nad hakkajad! Küsime saalis kadeda näoga istuvatelt

klassiõdedelt Katrinilt ja Veronikalt, miks nemad ei osale. „Kus me neid poisse pidime leidma!” on trotslik vastus. „Enne lähev vares valgeks, kui Eduardi tantsupõrandale saab!” Aga Ilja Elonen, Roman?

Järgmine kord – kahjuks seda abiturientide jaoks enam ei tule. Ehk mõtlevad sellele järgmised lennud.

Üritusest kokkuvõtet tehes sõnab õppealajuhataja Solom, et ega selline üritus päris esmakordne olegi. „Meil on peetud uhkeid abiturientide balle, „Suuri klassiõhtuid”, „Kella 5 teejoomisi” – ja siis on tantsinud ka õpetajad oma õpilastega päris vabal tahtel.” Selle kinnituseks ulatab endine klassijuhataja õpetaja Pruus õnnelikele osalejatele kommikoti.

TORE ÜRITUS OLI – see on kõikide arvamus. Võitjad olid kõik, nii osalejad kui pealtvaatajad. Tants on tõesti see, mis ületab ka keelebarjäärid. AITÄH!

Õp. Vilma Lehtse

Origami – Jaapani paberivoltimiskunst

Origami – paberivoltimine – võimaldab meil näha paberit kui kunstilise väljendamisvahendit. Pole tarvis mingeid muid vahendeid peale käte ja mõistuse, et luua tillukesi

kunsteoseid, mis kingivad rõõmu nii voltijale kui ka vaatajale. See on rõõm, mis tasub kuhjaga nähtud vaeva. Origami tehnikaid on väga erinevaid. Traditsiooniliselt vormitaksegi ese ühest paberilehest - kordagi ei kasutata ei kääre, liimi ega muid abivahendeid.

Origami tekkelugu annab alust paljudeks oletusteks, aga on kõige tõenäolisem, et niipea kui paber muutus üldiselt kättesaadavaks, hakkasid inimesed seda voltima – paberiga mängimine tundub olevat inimese loomupärane instinkt. Sõna pärineb [jaapani keelest](#), ori

tähendab voltimist ja kami paberit. On teada, et varajased origami vormid pärinesid Idast – Hiinast ja Jaapanist – kus, see kunst

oli ühendatud vaimueluga. Järk-järgult jõudis origami mitmesuguseid teid pidi Läände, võimalik, et rändtsirkusega.

Origamiga tegeldakse nüüd kogu maailmas, sellest tunnevad rõõmu mehed ja naised, noored ja vanad. Kuna ei vajata muid vahendeid peale käte ning pabermaterjali leidub külluses, siis võib origamit harrastada igaüks. Diagrammide standardsed sümbolid vabastavad inimesed ka keelebarjääridest.

Igaüks võib Interneti vahendusel kiiresti leida suurel hulgal origami diagramme, mille eeskujul voltida; samuti leidub vastavasisulisi raamatuid.

Evelina Nõmme

Võitjatena koolipinki

19. veebruaril toimusid Kohtla-Järve linnaosas 8.-9. klassidevahelised rahvastepallivõistlused. Osa võtsid viis kooli. Nende seas olid Kohtla-Järve Ühisgümnaasium, Kohtla-Järve Järve gümnaasium, Vahtra põhikool, Slaavi gümnaasium ja Kohtla-Järve Kesklinna gümnaasium.

Võistlused korraldas Kohtla-Järve linnavalitsuse spordiosakonna juhataja Kristiine Agu.

Liidriteks osutusid sel korral Kohtla-Järve Ühisgümnaasiumi ja Slaavi gümnaasiumi tüdrukud.

Kõiki üllatas Järve gümnaasiumi edukus sel õppeaastal. Väga halvasti mängis Vahtra põhikool, kes on mitu aastat järjest tulnud

Kohtla-Järve koolidevahelises rahvastepalli- võistluses esimeseks.

Kõik andsid endast parima, aga võitjaks sai tulla ainult üks kool. Lõpptulemused üllatasid kõiki. Viienda koha sai Vahtra põhikool, neljanda Slaavi gümnaasium, kolmanda sai Kohtla-Järve Kesklinna gümnaasium, teiseks osutus Kohtla-Järve Järve gümnaasium ja esimese koha saavutas Kohtla-Järve Ühisgümnaasium.

Selleks aastaks on võistlused läbi ja uusi on oodata järgmisel õppeaastal.

Kadi Rikkel

Kümbleme koos!

1. märtsil toimus Kohtla-Järve Ühisgümnaasiumis keelekümbuse ümarlaud.

Ümarlaua avas Kohtla-Järve Ühisgümnaasiumi direktor Ülle Kumpin. Järgmisena astus külaliste ette Volikogu esimees Valeri Korb.

Osalejate hulgas olid Kohtla-Järve Vahtra põhikool, Narva Vanalinna riigikool, Tallinna Läänemere gümnaasium, Tallinna Mustamäe humanitaargümnaasium ja Jõhvi Vene gümnaasium.

Räägiti keelekümbuse hetkeolukorrast, probleemidest, headest kogemustest, emakeele ja identiteedi säilitamisest kakskeelsuse tingimustes, loogilise mõtlemise arengust keelekümbusklassides, keelekeskkonna loomise võimalustest klassikollektiivis. Samuti kõneldi teemadel "Ajalootunnis kasvatame kodanikku" ja tehti kokkuvõtte lastevanemate rahulolu küsimustikust.

Sõna võtsid: Ülle Kumpin, Pille Lille, Ljudmila Vassiljeva, Galina Knjazeva, Julia Smirnova, Sirje Solom.

Samuti leidis aset keelekümbusprogrammi kokkulepete arutamine tulevikuks.

Kristina Reinmets

Luulet sinu süles...

Olen jälle siin, kus
Ainsaks sõbraks on vaikus
Ja kadunud see piin, mis
Alles hommikul tundus nii kaunis...
Ma seisan paljajalu vaibal
Ja hingan, ma ei liigu, olen paigal
Tõstan pea ja näen, et
Taevas naeratab mulle vaikselt.
Ma tunnen seda soojust,
Mis alati on näidanud õiget ust
Sest iga kord, kui tulen siia,
Püüab aeg mind ära viia...
Kuid miski on mind hoidnud,
Hoidnud ja kaitsnud, võib-olla
armastanud...
Ja isegi kui seisan vaibal,
Sel rohelisel, igavesti pehmel vaibal,
Tean, et see on vaid hetk
Ja minu südames on ehk
Oma nimi valjult välja öelda enna
Kui veel hilja pole, enne
Kui olen igaveseks siin
Vaiba all, kus seisin,
Hingasin ja oli paigal...
Olen jälle siin, kus
Ainsaks sõbraks on vaikus
Ja kadunud see piin, mis
Alles hommikul tundus nii kaunis...

Kristiina Reinmets

**

SEINAD, AEG JA KURBUS. Mare-Elle Fjodorova

Ma istun lapsepõlvetoolil
Ja imetlen
Kõike, mida näen,
Kõike, mida kuulen,
Kõike, mida tunnen...
Aga näen ma vaid seinu,
Mille vahel olen kasvanud,
Kuulen vaid aega,
Mis ümber minu tiirleb,
Ning tunnen vaid kurbust,
Mis mind kaasa tõmbab.
Kuid just need seinad, aeg ja kurbus
On need, mida vajan
Praegusel hetkel.
Hetkel, kui olen üks
Toas, mis mind endasse neelab,
Kui avastab, et olen VABA...

AVARDUNUD MAAILM Eliise Tenno

Võidan või mitte?
Igapäevasest elust on täielik tüdimus!
"Pop Idol" superstaariks pürgida proovin,
isegi kui ei võida, ei sellest ma hooli.
Suure kogemuse võrra rikkamaks saan,
Endast parima annan, saagu, mis saab!
Kuid kahjuks haige ma olen –
Seega – suuri võidušansse pole.
Mis parata, elu on karm...
Seega järgmine aasta uuesti,
Ehk see polegi nii halb!

MINU AVARDUNUD MAAILM Kerli Juuse

Kui sünidisin siia maailma,
Siis oli see väikene ime.
Sinna kuulus vaid me pere:
Mu ema ja isa ja ma ise.

Sirgudes avardus maailm:
Seal sõbrad ja mängud ja kool...
Õppides avardus maailm,
Seal kõrvuti rõõmud ja hool.

Me kõigi ees maailm on valla,
Kui trotsid muret ja vaeva.
Ning uusi radasid tallad
Ja raamatuist teadmisi kaevad.